

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010479
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6920010479.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Petra Kvieta, na verejnom zasadnutí dňa 27. apríla 2022 v trestnej veci obžalovanej A. T. za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.08.2021, sp.zn. 17T/49/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná A. T. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodená spod obžaloby na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 12.30 hod. do 13.30 hod. dňa 25.08.2018 v byte č. XX, nachádzajúcom sa v piatom vchode na šiestom poschodí bytového domu na Ul. F. S. č. XXX v U., nezisteným spôsobom z kovovej pokladničky uloženej v skrini v obývacej izbe odcudzila finančnú hotovosť vo výške 4.400,- Eur v 100-eurových bankovkách, čím poškodenému E. P. spôsobila škodu vo výške 4.400,- Eur, pričom vedela o tom, že poškodený je invalidný dôchodca s ťažkým zdravotným postihnutím,

čím sa mala dopustiť zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie v neprospech obžalovanej, a to proti oslobodzujúcemu výroku o vine, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 08.09.2021. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, hoci okresný súd správne ustálil, že došlo k odcudzeniu finančných prostriedkov z pokladničky poškodeného.

V ďalšom poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že určité pochybnosti vznikli o výške odcudzených finančných prostriedkov, čo podporilo aj vzdanie sa nároku na náhradu škody zo strany poškodeného, pričom prvostupňový súd dospel k záveru, že vykonané dôkazy nepreukazovali bez akýchkoľvek pochybností, že sa skutku dopustila práve obžalovaná. Priamy dôkaz, ktorý by ju usvedčoval, nebol produkovaný a množina nepriamych dôkazov nevytvárala ucelený reťazec, ktorý by vylučoval možnosť uskutočnenia skutku iným spôsobom, resp. inou osobou. Absentovala totiž existencia daktyloskopickéj alebo biologickej stopy, pochádzajúcej od obžalovanej, hoci naproti tomu existoval odtlačok dlane neidentifikovanej osoby na vonkajšej strane pokladničky. Táto osoba nemohla byť prítomná na mieste činu v čase, keď bola obžalovaná v byte poškodeného, pretože poškodený po

opustení bytu, tento riadne uzamkol a uzamknutý bol aj v čase jeho príchodu. Z tohto vyplýva, že krádež mohla byť uskutočnená aj inou osobou, ktorá zanechala odtlačok svojej dlane na pokladničke.

S takýmto hodnotením dôkazov sa odvolateľ nestotožnil a mal za to, že súhrn vykonaných dôkazov vytvára ucelený reťazec, ktorý by vylučoval možnosť uskutočnenia skutku iným spôsobom, resp. inou osobou a práve naopak bezpečne preukazuje, že skutok spáchala obžalovaná, ktorá bola kritického dňa v byte poškodeného. Tento na určitý čas byt síce opustil, ale riadne ho uzamkol, čo vylučuje, že by dnu vošla ďalšia osoba, navyiac poškodený potvrdil, že do bytu v dobe od 17.08.2018 nikoho nepustil. Kľúč od bytu mal len on a k narušeniu dverí v danom období nedošlo. Z jeho výpovede ďalej vyplynulo, že obžalovaná mala vedomosť o tom, že si sporí peniaze, dokonca mu ukazovala kľúčik od svojej pokladničky a vtedy ho požiadala, aby jej aj on ukázal kľúčik od pokladničky, ktorej sa však v jeho prítomnosti nedotkla.

Porovnávaním odobratých pachových stôp bola zistená pachová totožnosť medzi pachovou stopou zaistenou vo vnútornom priestore kovovej pokladničky a porovnávacou pachovou stopou obžalovanej, z čoho jednoznačne vyplýva, že poškodená sa pokladničky dotkla, a to vrátane jej vnútornej časti, hoci túto skutočnosť obžalovaná poprela a tvrdila, že sa pokladničky vôbec nedotkla.

Zo záverov vyplývajúcich z výsluchu znalca O. H. A. vyplynulo, že uzamykací mechanizmus cylindrickej vložky osadenej v pokladničke umožňuje svojou konštrukciou prekonanie jeho uzamykacej schopnosti aj nepríslušným kľúčom, ktorého profil drieku je zhodný, resp. podobný s profilom drieku príslušného kľúča a pri takomto prekonaní nemusia vzniknúť viditeľné mechanoskopické stopy. Vzhľadom k tomu obžalovaná mohla kľúčom, ktorý mala pri sebe v kritický deň, otvoriť v byte poškodeného predmetnú kovovú pokladničku bez zanechania viditeľných stôp. Okrem toho bolo znaleckým skúmaním zistené, že na funkčných plochách uzamykacieho mechanizmu preloženej cylindrickej vložky neboli zistené stopy po pôsobení prípravkov, určených k bezkľúčovému ovládaniu cylindrických uzamykacích mechanizmov.

Z hľadiska záverov kriminalistiky je vysoko pravdepodobné, že v prípade akejkoľvek zmeny v prostredí, konanie páchatel'a na mieste činu zanecháva stopu - zmenu oproti pôvodnému stavu, ale môže byť sporné, či je takáto zmena vždy a za každých okolností aj zistiteľná, pozorovateľná a skúmateľná súčasnými metódami kriminalistiky. Hypoteticky teda, ak by aj obžalovaná zanechala určité stopy pri svojom konaní na predmetnej pokladničke, nemožno vylúčiť, že následnou manipuláciou s pokladničkou mohlo dôjsť k ich poškodeniu do takej miery, že pri ich obhliadaní už neboli viditeľné, resp. upotrebitel'né. Skutočnosť, že na predmetnej pokladničke neboli nájdené daktyloskopické resp. biologické stopy obžalovanej, nemusí bez ďalšieho znamenať, že skutok nespáchala obžalovaná a teda nemusí dôjsť ani k prerušeniu reťazca nepriamych stôp. To platí aj pre existenciu odtlačku dlane neidentifikovanej osoby na vonkajšej strane pokladničky. Takáto stopa mohla byť vytvorená treťou osobou pri jej kúpe (predajcom), resp. prekrytím stopy obžalovanej a poškodeného, čo mohlo spôsobiť, že pri vzájomnej komparácii stôp nebola zistená zhoda tejto stopy s porovnávacou stopou obžalovanej.

Pokiaľ ide o vzdanie sa nároku na náhradu škody poškodeného voči obžalovanej, uplatnenie tohto nároku predstavuje jedno z jeho práv (nejde o povinnosť), s ktorým môže voľne nakladať v priebehu celého trestného konania. Ak sa poškodený písomným podaním vzdal takéhoto nároku na náhradu škody, samo o sebe to ešte neznamená, že z tohto možno vyvodíť záver o nevine obžalovanej, najmä, ak medzičasom došlo k zhoršeniu zdravotného stavu poškodeného, čo bolo hlavným dôvodom jeho podania.

V trestnom konaní nebol síce produkovaný priamy dôkaz, ktorý by preukazoval vinu obžalovanej, avšak práve súhrn vyššie uvedených nepriamych dôkazov vytvára ucelený reťazec a vylučuje akúkoľvek rozumnú pochybnosť o vine obžalovanej z krádeže finančnej hotovosti.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti poškodeného E. P., prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na odvolaní a jeho písomných dôvodoch. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovanej považoval napadnutý rozsudok okresného súdu za správny a zákonný, a preto navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaná sa pripojila k návrhu svojho obhajcu a navrhla odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodné.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovanej na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovanej zo spáchania skutku kladeného jej za vinu a správne postupoval, keď ju v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že tento skutok spáchala.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na str. 5, s ktorým sa, okrem jednej skutočnosti, stotožnil. Z tohto zároveň vyplýva, akým spôsobom sa vysporiadal s argumentáciou okresného prokurátora na hlavnom pojednávaní, ktorá bola obsahovo čiastočne totožná s jeho vyjadreniami a hodnotením dôkazov, prezentovanými v podanom odvolaní.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovanej za vinu a zároveň, že týmto boli naplnené všetky zákonné znaky vyššie uvedeného zločinu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v konečnom dôsledku v prospech obžalovanej, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovanej, a tomu zodpovedali aj jeho úvahy, čo však nebolo namieste, hoci krajský súd sa stotožnil s jeho názorom, že pokiaľ sa poškodený písomným podaním vzdal nároku na náhradu škody, bolo to jeho procesné právo, ktorého využitie v danom prípade nemalo žiadny relevantný vplyv na ustálenie viny, resp. nevinu obžalovanej.

Obžalovaná nebola v čase skutku súdom trestaná, a pokiaľ došlo následne k jej dvom právoplatným odsúdeniam, nešlo o trestnú činnosť majetkového charakteru. Navyiac v čase skutku si ako opatrovatelka v zahraničí zabezpečovala opakovane dosiahnutie príjmu vo výške postačujúcej na bežné živobytie.

Biologický materiál obžalovanej, ani jej daktyloskopický odtlačok nebol znaleckým skúmaním zistený nielen na predmetnej pokladničke, ale ani na troch plastových obálkach v nej nachádzajúcich sa, v ktorých mal poškodený odložené bankovky, ktoré mu boli odcudzené, hoci s týmito predmetmi musel páchatel pri ich odcudzovaní jednoznačne manipulovať. V prospech obžalovanej výrazným spôsobom vyznieva tiež to, že na vonkajšej strane pokladničky bol zaistený daktyloskopický odtlačok dlane inej osoby ako obžalovanej, ktorý nepatrila ani poškodenému, ani svedkovi E. U.. Dôležitým bolo zároveň i to, že táto daktyloskopická stopa bola znaleckým skúmaním vyhodnotená ako upotrebitelná, pričom obsahovala dostatočný počet markantov na prípadné vykonanie individuálnej identifikácie osoby. V tomto smere boli odvolacie námietky okresného prokurátora len domnienkami, ktoré boli vnútorne nelogické, keďže si čiastočne navzájom odporovali. Na jednej strane totiž uvádzal, že pôvodcom tejto daktyloskopickéj stopy mohla byť tretia osoba napr. predajca pokladničky, ktorá by ju tam však musela zanechať pred podstatne dlhším časovým obdobím, oproti obdobiu, v ktorom bol skutok spáchaný, nakoľko iné osoby ako poškodený už v byte nemali mať ku pokladničke prístup. Na druhej strane však navodzoval eventualitu, že mohlo ísť dokonca o odtlačok obžalovanej, ktorý mal byť prekrytý odtlačkom poškodeného, prípadne aj naopak, čo však bolo v príkrom rozpore so závermi znaleckého skúmania. Ani pachová stopa obžalovanej, zaistená vo vnútornom priestore predmetnej pokladničky, ešte sama o sebe

priamo nedokazovala, že by mala bez akýchkoľvek pochybností zároveň odcudziť peňažnú hotovosť poškodeného, ktorá sa v nej nachádzala.

Okrem toho nemožno úplne opomenúť, že poškodený bol ambulantne psychiatricky liečený, pričom v určitých obdobiach dochádzalo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, najmä, ak jeho výpoveď o určitých skutočnostiach, týkajúcich sa predmetnej pokladničky, odporovala nielen obhajobe obžalovanej, ale aj tvrdeniam, ktoré vo svojej výpovedi uviedol svedok E. U.. Neušlo pozornosti krajského súdu, že sa tento svedok o existencii predmetnej pokladničky dozvedel od suseda S., ktorému mal dokonca poškodený zveriť kľúče od bytu, kým mal byť u lekára, z čoho vyplýva, že do bytu sa mohla dostať prípadne ďalšia osoba, keďže k nemu mala mať určitý časový úsek prístup, a to navyše bez kontroly poškodeným.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam odvolací súd dospel k záveru, že nie je síce vylúčené, že sa obžalovaná dopustila skutku kladeného jej za vinu, dokonca možno konštatovať, že bola z takéhoto konania v určitej miere podozrivá, berúc do úvahy súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v jej neprospech. V tomto smere však pretrvali viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovanej, mal odvolací súd za to, že okresný súd postupoval zákonne a správne, keď obžalovanú podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve ona bola tou osobou, ktorá skutok kladený jej za vinu, spáchala.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.